

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB 25

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB 25", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 31. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb25-txt-shoot-idb576fe66-7a9e-4a1f-9a9f-22ecfefd4c92.pdf> (tilgået 24. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Naar man er Geistlig at ville sætte en Ære i at være
complet Verdensmand, være med i alt Verdsligt trods
Nogen, kan være den meest raffinerede
Nydelsessyge.

1) Der er nu fE et Skilpadde-Gilde hos Geheimeraad H.
– Superintendenten er ogsaa med; og Dommen bliver
om ham: det er en mageløs Mand, Alt kan han gjøre;
ved et Skilpadde-Gilde kan han gjøre Skjeld som Ingen
– og i Søndags hørte Du ham? det var mageløst, saa
han skildrede disse høie Dyder.

Den portugisiske Minister er ogsaa en tout a fait Mand
ved et Skilpaddegilde – men her er ingen Raffinement.
Den Geistlige kommer det til Gode – at han tillige saa
mageløst kan skildre.^a

2) Julie og Fanny ere Geheimeraadens Døttre. De tale
med hinanden om Gjestebuddet^b, og Julie siger: Du
kan troe, det er en stor Byrde og Besvær for
Superintendenten at deeltage i saadanne Gilder, han
vilde meget hellere leve i Armod – hørte Du ham i
Søndags? han græd, da han skildrede o: s: v:.. Og saa
tilbede Julie og Fanny ham – og dette er Qvindens
Dom.

Det er ogsaa Raffinement; den portugisiske Minister
tilbedes ikke fordi han spiser Skilpadde med sand
Vellyst.^c

3) Ingen af de andre Gjester ved hiint Skilpadde-Gilde
takke vi Andre – kun Superintendenten takke vi, at
han bringer det Offer at deeltage i Sligt, at gjøre det
saa complet, at ingen Gourmand kunde nyde
Skilpadden bedre – han den Guds Mand, der i Søndags
– og altsaa hellere ville leve i Armod, men lemper sig
efter os, hvorfor vi maae takke ham,^d at han ikke
pludselig bliver saa alvorlig (som han er i sit Inderste^e)
og forstyrrer os vore Skilpadde-Gilder o: s: v:, hvad
han sagtens (hørte Du ham i Søndags?) kan undvære.

Overalt faaer en saadan Geistlig en raffineret
Overlegenhed over sig selv. Er Udenrigs-Ministeren
Ridder af Elephanten – vel, det er saa hans Livs Alvor.
Men denne Geistlige som ogsaa bliver R. af E., o, Du
kan troe, det er for ham Barneværk – hørte Du ham
ikke i Søndags. Han er altsaa deri forskjellig fra andre
Elephant-Riddere, at han er uendelig ophøiet over
»dette Barnagtige«, dog saaledes at han tillige (for en
Forsigtigheds Skyld) er R. af E.

Dette kan være det frygteligste Raffinement, saa en
ret udspeculeret Nydelsessyg, maatte sige, al Verdens
Lyst og Herlighed vilde dog ikke tilfredsstille mig, naar
jeg ikke tillige var Geistlig, det er en Potensation, som

a Det er at faae Skilpadden med en ganske
egen sauce piquante – hvad Under om den saa
smager saa mageløst.

b (hvor de da ikke vare tilstede, thi ved saadanne
Gilder komme Damerne ikke gjerne med)

c Og Qvinders Tilbedelse, ja og in specie deres
gudelige Tilbedelse, det er atter ensauce
piquant, hvormed Skilpadden anrettes ene for
denne mageløse Geistlige.

d , at han nedlader sig til os – og til Skilpadden,

e , hørte Du ham i Søndags!

f saa en græsk Hedoniker maatte sige: jeg
tilstaaer det, ved Hjælp af Xstd. er et Raffinement
blevet muligt, som jeg ikke anede; thi hvad var
dog al min Livsnydelse mod hvis jeg tillige havde
været christelig Geistlig!

jeg veed at gouttere.^f

Det kan være Raffinement. Han kan ogsaa maaskee fra Begyndelsen være kommet uskyldigere ind deri – ak, og saa ikke mere formaae, at gjøre Modstand. Det kan maaskee ogsaa være et altfor dumdrigt Vovet i Retning af Inderlighed – ak, og som saa reent glemte dog engang imellem at underlægge sig selv Control.